

κόρη

κόρη, η, ουσ. [<αρχ. κόρη], η κόρη. **1.** όμορφο κορίτσι, όμορφη κοπέλα: «για δες μια κόρη που μπήκε στο μπαρ;». (Δημοτικό τραγούδι: *μια βοσκοπούλα αγάπησα μια ζηλεμένη κόρη, μα τον αγάπησα πολύ ήμουν αμούστακο παιδί δέκα χρονών αγόρι*). **2.** (στη νεοαργκό) ο θηλυπρεπής, ο πούστης, ο γκέι: «τι να το κάνεις που είναι όμορφο παλικάρι απ' τη στιγμή που είναι κόρη;». Υποκορ. **κορούλα, η**. Μεγεθ. **κορούκλα** και συνηθέστ. **κοράκλα, η**. Στην κυριολεκτική της ερμηνεία το μεγεθ. *κοράκλα*, αποτελούσε και αποτελεί τον προσφιλή θαυμαστικό χαρακτηρισμό της πρώτης κόρης τουλάχιστο του ολυμπιονίκη αρσιβαρίστα Πύρρου Δήμα·

- αν δεν παντρέψεις κόρη κι αν δε χτίσεις σπίτι, δεν ξέρεις τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#)·

- γαμιάσαι κόρη μ', χείρεσαι, στη γέννα θα τα πούμε, βλ. λ. [γέννα](#)·

- η κόρη του ανέμου, χαρακτηρισμός αθλήτριας ταχύτητας δρόμου, ιδίως μικρών αποστάσεων, που είναι ταχύτατη: «η Κατερίνα Θάνου χαρακτηρίστηκε απ' τους φιλάθλους ως η κόρη του ανέμου, και παρά την περιπέτειά της στους ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας το 2004, εξακολουθούν να την έχουν στην καρδιά τους»·

- κόρη μου, κατά τον άντρα σου να σειέται η ποδιά σου, **α.** ανάλογα με την προσωπικότητα του συζύγου που έχει μια γυναίκα, θα πρέπει να είναι και η συμπεριφορά της: «εκεί που θα πάτε να σκέφτεσαι πως ο άντρας σου είναι γιατρός κι έτσι, κόρη μου, κατά τον άντρα σου να σειέται η ποδιά σου». **β.** ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του συζύγου, θα πρέπει να είναι και οι απαιτήσεις της συζύγου: «έχεις άντρα μεροκαματιάρη, γι' αυτό, κόρη μου, κατά τον άντρα σου να σειέται η ποδιά σου»·

- με το νου πλουταίνει η κόρη, με τον ύπνο η ακαμάτρα, βλ. λ. [ακαμάτης](#)·

- ούτε την κόρη του δίνει ούτε το συμπέθερο κακοκαρδίζει, λέγεται γι' αυτούς που αν και καταφέρνουν να κάνουν τη δουλειά τους, εντούτοις πάντα βρίσκουν τον τρόπο να τα έχουν καλά με όλους: «πώς τα καταφέρνει αυτός ο άνθρωπος δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί, ούτε την κόρη του δίνει ούτε το συμπέθερο κακοκαρδίζει»·

- ως κόρη(ν) οφθαλμού, λέγεται για οτιδήποτε μας είναι εξαιρετικά πολύτιμο ή αγαπητό και το προσέχουμε ή το φροντίζουμε πάρα πολύ: «έχει ένα κηροπήγιο, οικογενειακό κειμήλιο, και το προσέχει ως κόρη(ν) οφθαλμού || αγαπάει τόσο πολύ τη γυναίκα του, που την έχει ως κόρη(ν) οφθαλμού»·